

U SPOMEN

Mons. Celestin Bezmalinović

U Svećeničkom domu uz Katedralu u Hvaru umro je 4. lipnja 1994. umirovljeni hvarski biskup mons. Celestin Bezmalinović. Dva dana kasnije sahranjen je u novoj biskupskoj grobnici u svetištu Katedrale, dostojno ispraćen od brojnih biskupa i svećenika te mnoštva vjernika.

Rođen je u Selcima na Braču 7. svibnja 1912. godine. Stupivši u dominikanski red 1931. krsno ime Dujam promijenio je u Celestin. Za svećenika je zaređen 1938., a pored redovitih filozofsko-teoloških studija završio je i studij matematike, fizike i kemije. Bio je profesor na splitskom sjemeništu, samostanski starješina u Splitu i Zagrebu, omiljeni propovjednik, ispovjednik i pučki misionar. Imenovan je hvarskim pomoćnim biskupom 1956. g., a 1968. preuzima upravljanje biskupijom. Kao biskup-ordinarij služio je do 30. IV. 1989., kada je ustoličen sadašnji hvarski biskup mons. Slobodan Štambuk.

Mons. Celestin je tako proveo u hvarskoj sredini blizu četrdeset godina, i vjerujemo da će ga svi koji su ga poznavali pamtiti po izuzetnoj dobroti i ljudskoj toplini, susretljivosti i ljubaznosti. Ovaj Centar za zaštitu kulturne baštine otoka Hvara sjećat će ga se sa zahvalnošću zbog njegova razumijevanja i uvijek dobre suradnje s našom ustanovom, kojom je doprinosa očuvanju mnogih kulturnih dobara našeg otoka. U vrijeme njegova biskupovanja sređeni su i popisani brojni crkveni arhivi, u okvirima mogućnosti putem ove ustanove popravljane su

crkvene umjetnine, osnovane crkvene zbirke umjetnina, a preko dijecezanskog konzervatora usuglašavala su se rješenja pitanja preinake crkvenih interijera u vrijeme liturgijske pokoncijske obnove. Posebna je pažnja poklonjena manjim crkvenim objektima, koji su zbog svoje tek povremene upotrebe bili prilično zapušteni.

Josip Kirigin

U Splitu je nakon duže bolesti preminuo 17. listopada 1994. ovaj naš sugrađanin, novinar i književnik. Sljedeći su se dan od njega na hvarskom groblju oprostili dr. Joško Božanić u ime Društva hrvatskih književnika i g. Stipe Vučetić-Vuk u ime antifašističkih boraca, a Prošper Kuzmanić-Popac recitirao je njegove stihove.

Šjoj Jozo je rođen 1918. g. u dalekoj Australiji kao dijete naših iseljenika, čije je sudbine sugestivno opisao u svom romanu "Na kraju duge". Bilo bi predugo ovdje nabrajati sve književne naslove koje je objavio, da ne govorimo o njegovom novinarskom radu. Istaknut ćemo njegovu zbirku "Mala emocionalna riblja enciklopedija", rad na rječniku hvarskog govora i fotografske portrete Hvarana - ljudi s kojima se svakodnevno susretao i riba s kojima je strastveno drugovao, jer govore o dubokoj ljubavi ovog tihog i skromnog čovjeka prema našem gradu, njegovim stanovnicima, njegovom moru.

Na kući gdje je živio podigla mu je obitelj, Grad i DHK spomen-ploču 1996. godine. Naša ustanova je bila počašćena njegovim prijateljstvom i suradnjom, a posebno odlukom njegovih najbližih (poglavito sina, uglednog arheologa Branka Kirigina) da se šjor Jozina književna i svjetlopisna ostavština pohrani upravo kod nas.

Don Ante Mežnar

U Ilirskoj Bistrici u Sloveniji (gdje se i rodio 12. siječnja 1913.) umro je 11. prosinca 1994. umirovljeni svećenik hvarske biskupije don Ante (Anton) Mežnar. Kada je njegov zavičaj bio iza Prvoga svjetskoga rata pripojen Italiji, prešao je u Hrvatsku i bio zaređen za svećenika 1938. u Zagrebu. Gotovo sav svoj svećenički

vijek - pedeset i tri pune godine (1940.-1993.) - proveo je kao župnik u Svetoj Nedilji na Hvaru, dijeleći sa svojom pastvom dobro i zlo.

Ostat će nam u trajnom sjećanju ovaj izuzetno drag, ljubazan i obrazovan čovjek (govorio je više svjetskih jezika i napisao povijest svetonediljske župe, što je nažalost ostalo u rukopisu). Ljubav i poštovanje njegovih župljana svjedoči i spomenik koji su mu podigli uz tamošnju crkvu 1996. godine.

Ivo Kasandrić

Naglo i neočekivano umro je u Hvaru 14. rujna 1995. Ivo Kasandrić pok. Petra. Rođen je u Zadru 7. ožujka 1919. u staroj hvarskoj obitelji. Šjor Ivo je bio strukom pravnik i djelovao u raznim mjestima kao sudac, a jedno vrijeme i odvjetnik. Potaknut ljubavlju prema zavičajnoj prošlosti obradio je razne hvarske povijesne teme, što je prikupljeno u njegovim knjigama "Hvarski pučki ustanak" (1978.) i "Povijesne rasprave" (1991.), a napisao je i povijest svoje obitelji ("Gargurić-Kasandrić - povijest hvarske porodice", 1995.). Bavio se i beletristikom te objavio kraće romane "Priča o Damjanu" (1988., drugo izdanje s naslovom "Poziv na smaknuće" 1991.) i "Aleksandar i Anastazija" (1993.), a u rukopisu mu je ostala dulja pripovijest "Nevjernik".

Naša mu ustanova duguje duboku zahvalnost, jer joj je u par navrata posljednjih godina poklonio veći dio preostatka bogatog obiteljskog arhiva, nezaobilaznog za proučavanje zavičajne prošlosti.

Prof. Mladen Nikolanci

Rođen 21. VIII. 1916. u Starom Gradu na Hvaru, umro je 12. V. 1997. godine u Splitu.

Kao profesor klasične filologije (latinski i grčki) vrlo je kratko službovao u Omišu, Bolu i Splitu kao gimnazijski profesor.

Svoj je radni, a gotovo i životni vijek posvetio uglavnom arheologiji, djelujući kao vrstan arheolog u Arheološkom muzeju u Splitu u kojem je svoje dvadeset-

godišnje službovanje završio kao ravnatelj. S tog se položaja prihvatio ravnateljstva nad Centrom za zaštitu kulturne baštine otoka Hvara zamijenivši osnivača ustanove dr. Niku Dubokovića Nadalinića. Svoju je dužnost u Centru obnašao od 1973. do 1977. godine, nakon čega je umirovljen. U okviru ove ustanove najviše pozornosti posvetio je arheologiji i hidroarheologiji, ali i bogatom književnom fondu Centra, posebno raritetnim izdanjima.

Širinu i plodnost znanstvenog interesa i rezultate dugogodišnjeg stručnog rada prof. Nikolancija najbolje prikazuje Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku br. 82/89 u kojem su objedinjeni svi njegovi relevantniji tekstovi. Ovim se sveskom Vjesnika, koji je Arheološki muzej posvetio Mladenu Nikolanciju, ustanova na najbolji mogući način odužila svom dugogodišnjem kolegi i ravnatelju.

Kao ravnatelj Centra prof. Nikolanci publicirao je nekoliko značajnih tekstova iz povijesti otoka Hvara u izdanjima ove ustanove: Prilozi povijesti otoka Hvara, Hvarskom zborniku, Popisu spomenika otoka Hvara, Biltenima o stanju spomenika i Periodičnim izvještajima.

Potpisana se s nostalgijom sjeća svojih pripravnčkih dana u hvarskom Centru u kojem je prof. Nikolanci u hladovini vrta Lucićeva ljetnikovca znao u satima odmora svirati violinu. Glazba je očito bila drugi dio njegova znanja i interesa koji mu je pružao posebno zadovoljstvo.

Mirjana Kolumbić